

[Jørgen Jørgensen.]

bruget. Det ærede Medlem maa jo ikke overse, at naar Landbrugsregnskaberne i Dag viser det Resultat, de gør, betyder det, at Forholdene for Landbruget er anderledes, end de har været, naar vi tidligere drøftede Landbrugets Stilling, og jeg vil fremdeles tro, at hvis disse Lovforslag gennemføres og der skabes den Stabilitet i Priserne, som herved kan opnaas, og Fordelingen af de Goder, som nu en Gang er monopoliseret for Landbruget, bliver saa rimelig og retfærdig som muligt, da vil der være skabt Arbejdsvilkaar, som det danske Landbrug vil være meget vel tjent med.

Oluf Pedersen: Det fremgaar af Udtalelserne fra Ordførerne for de Partier, der tidligere har kaldt sig liberale, Venstre og det radikale Venstre, at man ikke her har villet forsøge paa blot at forsvare den Stilling, man har indtaget til det omhandlede Forslag, som Liberalisme. Man er aabenbart selv klar over, at det, der er sket her, er et afgjort Brud, et Brud, som man endnu ikke har spurgt Vælgerne, om de billiger.

Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Thomsen var inde paa, at man ikke ved Hjælp af dette Forslag paa nogen som helst Maade kommer Landbruget til Hjælp. Det, der skal hjælpe Landbruget, er en Samfalden af de to Pristal, og det er kun muligt, for saa vidt man vil gaa til en Ophævelse af Skatterne, saaledes som man kræver det fra Retsforbundets Side. Venstres Politik, som den blev ført af Hr. Madsen-Mygdal med Krav om Tilpasning, var rigtig, men han drog ikke Konsekvensen, nemlig at det er nødvendigt, at man saa muliggør en Tilpasning ved at sætte ind mod de stigende og varefordyrende Skatter.

Ministeren og senere visse andre Medlemmer var inde paa, at Retsforbundet ikke efter den Stilling, som vi indtog overfor dette Toldlovsforslag, med Rette kunde sætte „Ret“ i vort Navn. Maa jeg sige, at naar vi kalder vort Parti for Retsforbundet, er det ud fra vort principielle Krav: Enhver sit, Samfundet sit, nemlig den fælles Jordværdi, og det enkelte Individ sit, nemlig hans fulde Arbejdsudbytte. Men det er jo ikke det, der her er Tale om. Her er Tale om, at man ved Hjælp af Told vil tage Arbejdsudbytte fra Bønderne og forære det til Herremændene. Jeg forstaa, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen kunde komme op og sige, at det er Ret, for han er Tolder, men jeg kan ikke forstaa, at de Mennesker, der hidtil har kaldt sig for Frihandelsfolk, kan komme op og sige det, for

det er jo at slaa sig selv lige oven i Hovedet. Hvis de er Frihandelsfolk og hævder, at Frihandel er det rigtige, er det selvfølgelig ret at hævde Frihandel, og saa kan man ikke sige det modsatte (*Afbrydelse:* Jo!). Der var en, der sagde jo. Jeg vil indrømme, at det kan man sige, men det bliver altsaa ikke rigtigt.

Jeg kan ikke se, at man med Rette kan sige, at den Krise, vi staa i i Dag, kan man komme ud af, naar man gennemfører en Kornordning, som lægger en Afgift paa det kornkøbende Landbrug og forærer Pengene til Herregaardene. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen bestrider, at det sker; han var inde paa at bestride de Tal, jeg har fremsat. Nu ved jeg, at det ærede Medlem rejser rundt i Landet og fortæller, at Kornordningen vil Husmændene ikke komme til at betale til. Maa jeg have Lov til at spørge det ærede Medlem: Hvem skal da betale? For det ærede Medlem vil vel ikke hævde, at dette Forslag slet ikke flytter nogen Ting. Det ærede Medlem tør ikke bestride, at det flytter 10 000 Kr. over til hver eneste Herremand her i Landet (Modsigelse). Naa, hvis det ærede Medlem vil gøre op, hvor megen Avl der er af Korn paa Herregaardene, og hvad en Fordyrelse af 3—4 Kr. betyder, vil han komme til det Resultat, at mit Tal 10 000 er rigtigt. Og hvem betaler disse Penge? Husmændene! Eller hvem? Det ærede Medlem tror da ikke, det er noget, der kommer oppe fra Luften, som ingen skal betale? Det ærede Medlem vil vel ikke gaa hen og fortælle, det er en Gave, der kommer inde fra den danske Rigsdag? Nej, dette er kun en ændret Fordeling af Landbrugets Indtægter, og det er en urigtig Fordeling, fordi man tager det, en Mand producerer — ved at fordyre hans Produktionsmaskineri —, og giver det til andre.

Gør saa op, hvad det betyder i Forhold til Jordværdien. Tag blot Svinekortene, hvor man giver et Svinekort pr. 1 000 Kr.s Jordværdi eller 50 Kr. Det er lige saa meget som hele Grundrenten, man giver dem! Man forærer Herremanden hele Grundrenten i Form af Svinekort, og saa skal han have Kornordningen oven i Købet! (*Afbrydelse:* Det faar han slet ikke). Man forærer dem det hele! Nej, den gaar ikke: Kornordningen betyder for Herregaardene Ejendomsskatternes Nedsættelse; Svinekortene og det, man vil gennemføre her, betyder ca. 40 000—50 000 Kr. for de større Herregaarde her i Landet. Det kommer de demokratiske Partier og forærer disse Folk, og saa kommer de samtidig og siger: Det er Ret! Det er Ret, at man skal give dem det.